

Kære Folketingets Skatteudvalg,

??

?

Til trods for jeres manglende reaktion på mine tidligere henvendelser, tillader jeg mig atter igen at rette jeres opmærksomhed på forhold, som jeg finder særdeles uhensigtsmæssige håndterede af Skatteministeriet, dennes repræsentant Kammeradvokaten samt Skat.

Ved dom afsagt i Østre Landsret (8. Afd. Nr. B-4338-12) af den 20. marts 2014 får jeg medhold i mine påstande overfor Skatteministeriet. Efter Østre Landsrets og Byrettens dom, får jeg i alt medhold i over 98 % af mine samlede påstande overfor Skatteministeriet.

For Byretten bliver jeg, da jeg ikke får overvejende medhold dømt til at betale sagsomkostninger på i alt kr. 170.000.

For Østre Landsret, hvor jeg i særdeles overvejende grad får medhold i samme påstande som ført ved Byretten, bliver Skatteministeriet dømt til at betale mig kr. 100.000 i sagsomkostninger, dog uden at Østre Landsret i øvrigt tager særskilt stilling til sagsomkostninger for Byretten.

For mig personligt, har det ingen som helst økonomisk konsekvens, da jeg som privat person, er omfattet af omkostningsdækning. Men det samme gjorde sig på daværende tidspunkt ikke gældende for så vidt angik juridiske enheder (selskaber).

Af ren principielle årsager, og netop for, som følge af den praksis, der var skabt i medfør af Østre Landsrets dom, at undgå, at virksomheder kunne blive sat i en tilsvarende situation, hvor de vandt en skattesag, men stadig ifaldt sagsomkostninger herfor, valgte min advokat indledningsvist at spørge Østre Landsret om, hvorvidt dennes dom for så vidt angik sagsomkostninger kunne have sin rigtighed. Det havde den, jf. Østre Landsrets dom herpå dateret den 18. november 2014.

Dette fik mig til, via Procesbevillingsnævnet, at opnå tilladelse til at anke dette særskilte punkt til Højesteret.

Tillad mig venligst at citere fra min advokats replik til Højesteret:

"Økonomisk interesse i ankesagen

Skatteministeriet angiver, at Jeanette Borg ikke har nogen økonomisk interesse i det påankede spørgsmål om sagsomkostninger. Dette er ganske rigtigt.

Faktum er dog, at det samme forhold gør sig gældende for så vidt angår Skatteministeriet. Skatteministeriet har heller ingen økonomisk interesse i at føre nærværende sag.

Såfremt Højesteret måtte ændre byrettens omkostningsafgørelse, medfører det, at Skatteministeriet skal tilbagebetale Jeanette Borg de modtagne kr. 170.000 samt betale eventuelle yderligere tillagte sagsomkostninger til Jeanette Borg. Skatteministeriet har omvendt krav på at modtage et tilsvarende beløb retur fra Jeanette Borg, idet hun i så fald har modtaget en for høj omkostningsgodtgørelse.

Sagen har således ingen økonomisk betydning for nogen af parterne".

Altså vælger Skatteministeriet at tage del i en sag, der er uden omkostningsmæssig betydning.

Den 19. juli 2016 afsagde Højesteret dom i sagen. Rimeligvis og som jeg også anførte overfor såvel Østre Landsret og efterfølgende Procesbevillingsnævnet, så skulle jeg naturligvis ikke betale sagsomkostninger for Byretten.

Jeg fik dog ikke, jf. den min primære påstand, tildelt sagsomkostninger for Byretten.

Ovenstående efterlader mig med en mængde af spørgsmål og refleksioner, som jeg hermed delvist delagtiggøre jer i, idet jeg understreger, at dette for så vidt ikke drejer sig om min person, men om de uhensigtsmæssigheder, der foretages i grundløs myndighedsudøvelse med økonomiske konsekvenser, der simpelthen ikke giver mening.

Endvidere bør nærværende ligeledes give Folketingets Skatteudvalg overvejelser om hvorvidt Retssikkerhed blot er et ord, der ser pænt ud på et stykke papir, og dermed også, om det reelt set implementeres i den "virkelige" verden uden for Christiansborgs tykke mure.

Mit kvalificerede estimat er, at denne sag, har kostet danskerne ca. 500.000 kr., og jeg gentager igen, altså for en sag som "*ingen økonomisk konsekvens har for nogen af parterne*".

Jeg kunne, og ville egentlig også gerne, blot tage Højesterets dom til efterretning og dermed også anerkende præmissen for, at jeg ikke fik medhold i min primære påstand om, at jeg med rimelighed skulle have været tilkendt sagsomkostninger for Byretten.

Men det gør jeg ikke! For endnu en gang må jeg konstatere, at Skatteministeriets og Kammeradvokatens omgang med sandheden i bedste fald tilsyneladende sker ud fra profitmaksimeringshensyn, i værste fald er personmotiverede, med ønske om at påføre mest mulig skade.

Om ikke andet, kan jeg i hvert fald fastslå, at selv om sagen for Højesteret, meget mod min ambition, gik fra at være en sag om det principielle – altså, om man kan vinde en skattesag og stadig ifalde sagsomkostninger - til at dreje sig om det konkrete i min sag, så undlod Kammeradvokaten og Skatteministeriet **endnu engang** at orientere Retten om - denne gang Højesteret - at de **forud** for hovedforhandlingerne i Byretten, allerede var blevet orienteret af Skat om, at cirka halvdelen (én af to kasser) bilagsmateriale var bortkommet mens i Skats varetægt. (jf. vedlagte bilag).

Jf. Højesteretsdommen (egen understregninger):

“Det påhvilede Jeanette Borg samt de selskaber, som sagen angik, at godtgøre, at de i regnskaberne fratrukne udgifter rent faktisk var afholdt som fradragsberettigede udgifter eller vedrørte beløb, som fortsat befandt sig i selskaberne. Højesteret lægger til grund, at dette bevis for så vidt angår beløbet på 1.976.506 kr. først fremkom forud for hovedforhandlingen i byretten, mens den for beløbet på 1.210.244 kr. først fremkom efter afsigelsen af byrettens dom og dermed ikke kunne være taget i betragtning af byretten. ”

Østre Landsret skriver blandt andet i deres dom, at tvivlen om indholdet af det bortkomne materiale, bør komme Skatteministeriet bevismæssigt til skade. Altså en bevismæssig skade, som også burde have været lagt til grund ved Byrettens afgørelse, hvilket den ikke blev, da Kammeradvokaten og/eller Skatteministeriet af helt uforståelige årsager, havde undladt at informere Byetten såvel som undertegnede omkring bortkomsten af originalt bilagsmateriale. Og egentlig var det jo heller ikke Kammeradvokaten/Skatteministeriet der orienterede Østre Landsret om det bortkommet materiale, det måtte jeg selv gøre, efter jeg via gennemgang af utallige bilag kunne konstatere, at alt originalt bilagsmateriale ikke var til stede.

Forstår I det? Forstår I Kammeradvokatens og Skatteministeriets bevæggrunde for at tilbageholde så væsentlige informationer for Retten, senest for Højesteret? Synes I, det er ok?

Og så kan jeg, mens jeg peger fingre af andre, passende se på den tommelfinger, der peger på mig selv.

Hvorfor gjorde min advokat overfor Højesteret ikke blot opmærksom på det forhold, at Kammeradvokaten/Skatteministeriet forud for Byretten allerede vidste at originalt bilagsmateriale var bortkommet?

Og det spørgsmål stiller jeg også mig selv. Jeg har af flere omgange opfordret advokaten til at gøre Højesteret bekendt med det givne forhold, men anmodningen blev siddet overhørigt.

Der findes en joke, som lyder:

“Hvorfor angriber hajer ikke advokater? – kollegial høflighed”

Og det er netop det, i hvert fald efter min bedste overbevisning, vi er ude i. Kollegial høflighed. Min advokat havde i et processkrift til Højesteret formastet sig til at skrive, at nogle af de oplysninger, som Kammeradvokaten kom med, var direkte usande, hvilket i øvrigt var sandt - altså at Kammeradvokaten skrev usandheder. Forstår I, hvordan det overhovedet kan forekomme, at en myndighed eller dennes repræsentant kan fremføre usandheder overfor Højesteret, tilsyneladende med det formål på at påføre en borger mest mulig skade?

Det, at min advokat skrev, at Kammeradvokaten på vegne af Skatteministeriet skrev usandt, medførte en kammeratlig samtale på Kammeradvokatens kontor. Jeg kan kun gisne om, hvor store bogstaverne kunne have været i denne kammeratlige samtale, såfremt min advokat også havde valgt at oplyse og dokumentere, at Kammeradvokaten havde tilbageholdt væsentlig information for Retterne.

Så vi er endt op med, at en sag der er uden økonomisk værdi, ender op med at koste de danske skatteborger 500.000 kr. Forstår I det?

Forstår I, hvorfor Kammeradvokaten og Skatteministeriet, som jo er fuldt oplyste i sagen i medfør af, at de har været part i denne under domstolsbehandlingerne, ikke umiddelbart blot tager min påstand om, at sagsomkostningerne for Byretten skal ophæves, til efterretning, men at der skal en del skriftudveksling til, før end dette sker? Kammeradvokaten og Skatteministeriet må da have gjort sig dette klart, allerede da de læser stævningen? Men igen, så er mit kvalificerede gæt, at “går den, så går den”, og det skader jo heller ikke på størrelsen af Kammeradvokatens timeregnskab at skrive lidt ekstra (unødvendige) ord.

Og hvorfor er der ingen i Skatteministeriet, som smider stopskiltet op og siger: “Måske i stedet for at vi bruger 500.000 kr. på en sag, som er uden økonomisk konsekvens, og i øvrigt nu uden præcedens effekt, så skulle vi måske i stedet bruge de 500.000 kr. til at få ansat kvalificerede medarbejdere - det gav måske lidt mere mening”?

Og jeg vil jo til stedsse være efterladt med spørgsmålet om, hvorvidt Skatteministeriets og Kammeradvokatens agerende også i nærværrede sag udelukkende drejer som kroner og ører, eller om der er andre bagvedliggende motiver, som er af mere personmotiveret karakter. Under alle omstændigheder finder jeg endnu en gang, at Retssikkerheden har lidt overlast.

Og nu venter så endnu en omgang. Denne gang i Byretten. Skat har ved flere lejligheder skrifteligt anerkendt, at de har overtrådt loven i medfør af, at de ikke har fuldbyrdet i henhold til fristerne i retsplejelovens § 480, og alligevel formaster Kammeradvokaten til overfor Byretten at erklære, at Skat i den givne situation ikke er underlagt denne lov - altså selvom Skat som sagt, selv indtil flere gange har skrevet, at det er de. Forstår I hvorfor?

Det er altså helt "gak-og-løjer" dette her og efter 14 år i Skattemøllen, er det efterhånden min opfattelse, at Skatteministeriet ukritisk med et gummistempel i hånden, agere som ren "cash-cow" for Kammeradvokaten til økonomisk såvel som retssikkerhedsmæssig skade for danskerne.

Og nu ved I så også det!

D. 16. august 2016

Med venlig hilsen

"Den danske flygtning"

Jeanette Borg

jb@haab.co.uk